

Bestemmelsens formål var at sikre en seriøs behandling af fremkomne indsigelser. Imidlertid gælder bestemmelsen uanset indsigelsernes karakter, ligesom en tidsfrist ikke i sig selv kan sikre bestemmelsens formål. I overensstemmelse med den opgave- og ansvarsfordeling, som loven bygger på, foreslås det derfor at overlade til kommunalbestyrelsens vurdering i hvert enkelt tilfælde, hvor lang tid, der bør afsættes til behandling af fremkomne indsigelser mod et lokalplanforslag.

Stk. 2 svarer til kommuneplanlovens § 9, stk. 2 og § 27, stk. 3.

Stk. 3. Bestemmelsen svarer til kommuneplanlovens § 27, stk. 2, der omhandler lokalplaner. Det er fast antaget i praksis, at der også kan ske ændringer i region- og kommuneplaner i forbindelse med den endelige vedtagelse. Det findes rimeligt at lovfæste principperne om høring af de berørte myndigheder og borgere ved væsentlige ændringer i alle 3 typer planer og om ny procedure, såfremt der er tale om meget omfattende ændringer,

Til § 28

Bestemmelsen omhandler vetoreglerne og svarer til principperne i kommuneplanlovens §§ 8, 25 og 26.

Til § 29

Stk. 1 fastslår ministerens vetoet overfor den regionale planlægning, idet kommuneplanerne i København og Frederiksberg Kommuner efter nedlægelsen af Hovedstadsrådet også skal indeholde regionplanretningslinierne for de to centrale byområder.

Miljøministerens vetoet skal, som omtalt i de almindelige bemærkninger, erstatte den hidtidige statslige godkendelse af regionplanerne. Vetobeføjelsen skal udøves på vegne af samtlige statslige myndigheder, hvis interesser berøres af regionplanlægningen. Bestemmelsen forudsætter således en tæt koordinations af den statslige vurdering og stillingtagen til regionplanforslagene. Det forventes, at det hidtidige samarbejde mellem de statslige myndigheder om godkendelsesarbejdet videreføres under vetoordningen.

Stk. 2 svarer til kommuneplanlovens §§ 8 og 25, dog er amtsrådets vetoet og -pligt begrænset til de emner, som fremgår af lovforslagets § 3 og § 6, stk. 3 og 4 i overensstemmelse med den arbejdsdeling mellem amtskommuner og kommuner, som er et hovedprincip i lovforslaget, jf. de almindelige bemærkninger. Bestemmelsen fastslår endvidere, at vetoet ikke gælder for forhold af underordnet betydning.

Hensigten hermed er at undgå planændringer, som alene har formel betydning, såkaldte »papirtillæg«.

Stk. 3 er en ny bestemmelse knyttet til bonusordningen ved lokalplaner.

Stk. 4 svarer til kommuneplanlovens § 26.

Til § 30

Bestemmelsen svarer til lands- og regionplanlovens § 14, stk. 5 og kommuneplanlovens § 11 og § 30 med redaktionelle ændringer. Som noget nyt er det i stk. 2 foreslået, at den offentlige bekendtgørelse om kommuneplaner, skal oplyse om reglerne i § 12, stk. 2 og 3. Der henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Til § 31

Bestemmelsen svarer til kommuneplanlovens § 30, stk. 2 og 3 med redaktionelle ændringer.

Til § 32

Bestemmelsen er ny og fastsætter en tidsfrist for den endelige vedtagelse af et lokalplanforslag samt i stk. 2 en tidsfrist for offentliggørelsen af den endeligt vedtagne lokalplan. Bestemmelsen foreslås indført, fordi der i praksis har været en del usikkerhed omkring forældelse af planforslag, der af den ene eller anden grund ikke var blevet færdigbehandlet i kommunerne.

Til § 33

Bestemmelsen svarer til § 28 i Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 247 af 16. maj 1986 om supplerende regler i medfør af lov om kommuneplanlægning. Det findes rigtigt, at ophævelsesreglerne fremgår af selve loven.

Kapitel 7

Zoneinddeling og landzoneadministrationen

Bestemmelserne om zoneinddeling og landzonetiladelser svarer til gældende ret, bortset fra bonusordningen ved lokalplaner og fredning. Hovedformålet med bestemmelserne er som hidtil at forhindre byspredning i det åbne land og at sikre, at egentlig bymæssig udvikling sker, hvor der gennem planlægningen er åbnet mulighed herfor.

Det fremgår endvidere af formålsbestemmelsen, at landzonebestemmelserne, også som hidtil, skal administreres på baggrund af planlægningen, og at der herved særligt skal sikres en samfundsøkonomisk og landskabelig tilfredsstillende udvikling. Dette betyder, at såvel landskabelige, rekreative og arealres-